

SVERIGES AMBASSAD

Peking

Per Linnér
Andre ambassadsekreterare

Företagsdelegation till Mongoliet – fyra ministrar på två dagar

- **Ambassadör Fredén träffade Mongoliets premiärminister, utrikesminister, mineralminister, transportminister samt Ulan Bators borgmästare.**
- **Sex svenska företag deltog vid besöket. Företagen gavs möjlighet att presentera sin verksamhet för Mongoliets politiska ledning.**
- **Mongoliet har ambitiösa infrastrukturplaner som dikteras av mineraltillgångarna. En transmongolisk motorväg planeras i nord-sydlig riktning. Arbetet med en nord-ostlig järnvägslinje har också inletts med syfte att länka de stora gruvorna med Ryssland och i ett senare skede även Kina.**
- **Behovet av lastfordon är stort och transportministern uppskattade att landet behövde mellan 1000-2000 nya tunga lastbilar årligen.**
- **8000 fyndigheter av totalt 440 olika slags mineraler (inklusive guld, koppar, järn, kol, uran, olja och sällsynta jordartsmetaller) skapar stora förutsättningar för en fortsatt god tillväxt. Inflationen utgör dock ett bekymmer.**
- **Den snabba ekonomiska utvecklingen skapar möjligheter för utländska företag. Det torde inte vara någon slump att vicepresident Biden, förbundskansler Merkel och president Halonen nyligen besökte landet.**

Ambassadör Fredén och ambassadsekreterare Linnér besökte Mongoliet den 7-10 november. Med på besöket var också en företagsdelegation bestående av representanter från Volvo AB, Scania, Atlas Copco, Bergutbildarna och Wallenius Wilhelmson Logistics. Volvos och Wallenius representanter reste från Peking, övriga hade lokal representation i Ulan Bator.

Under besöket träffade Fredén Mongoliets premiärminister Sukhbaatar Batbold och utrikesminister Gombojav Zandanshatar för bilaterala överläggningar separat. Möten med den mongoliske transportministern Battulga samt ministern ansvarig för mineralresurser, gruvutveckling och energifrågor Zorigt hölls även vid vilka de svenska företagen gavs möjlighet att presentera sina verksamheter. Delegationen träffade även Ulan Bators borgmästare, besökte en medelstor mongolisk guldgruva i Tuvprovinsen 250 km väster om Ulan Bator, samt närvarade vid en middag med honorärkonsul Boldhuyag och representanter från det mongoliska näringslivet. Nedan följer korta uppteckningar från respektive aktivitet. Mötena med premiärminister Batbold och utrikesminister Zandanshatar rapporteras i särskild ordning.

Möte med mineral- och energiminister Zorigt

Zorigt torde vara en upptagen man i dessa tider av gruvexploatering. Fredén framhöll Sveriges långa erfarenhet inom gruvområdet och underströk svenska företags kunnande, framstående teknologi samt hållbarhets- och säkerhetstänkande. Zorigt betonade att Mongoliet var ett utvecklingsland vars ekonomi var starkt beroende av världsmarknadens råvarupriser. Ekonomin behövde därför diversifieras. Stor tillväxtpotential fanns inom infrastruktursektorn. Vidare framhöll Zorigt att utvecklingen av gruvsektorn måste ske i en "orderly manner". Det var av stor vikt att ta hänsyn till sociala frågor i denna process.

Företagen presenterade därefter kort sin verksamhet i landet. Zorigt tycktes väl insatt i tekniska detaljer och visade särskilt intresse för Scantias lastbilsmodeller. Atlas Copco efterfrågade en kontaktperson med vilken man kunde föra dialog om nya projekt varpå ministern pekade på en person i rummet. Samtidigt poängterade Zorigt att ministeriet inte hjälpte enskilda företag att göra affärer i landet. Allmänt informationsutbyte var man dock vänligt inställd till.

Möte med väg- och transportminister Battulga

En handläggare presenterade kort Mongoliets ambitiösa infrastrukturplaner. Mineraltillgångarna dikterade infrastrukturutbyggnaden. Mongoliets vägnät är

underutvecklat vilket utgör en flaskhals för mineralexporten. Det finns idag endast runt 2400 km asfalterad väg i landet. För att råda bot på underskottet planeras bland annat en transmongolisk motorväg i nord-sydlig riktning. Arbetet med en ny nordostlig järnvägslinje har också inletts med syfte att länka de stora gruvorna Tavan Tolgoi (kol och koks) och Oyu Tolgoi (koppar och guld) med Ryssland för att på detta sätt kringgå Kina och i ett senare skede även Kina. Staden Saynshand i sydöstra Mongoliet föreslås bli det industriella navet där en rad förädlingsindustrier ska byggas. "Coal to Liquid"-teknik efterfrågades särskilt. Ett annat viktigt ansvarsområde för ministeriet var bostadsbyggande. 100 000 bostäder ska färdigställas till 2016. Här ville ministeriet gärna lära från svenska erfarenheter.

Minister Battulga betonade behovet av utländskt kunnande för att förverkliga de ambitiösa planerna. Behovet av fordon var stort och Battulga uppskattade att landet behövde mellan 1000-2000 nya tunga lastbilar årligen. Han informerade också om en ny lag som stipulerade att den nya maxvikten för lastbilar var 44-46 ton. Idag var det inte ovanligt med överlastade kinesiska lastvagnar på upp till 100 ton trafikerade vägarna.

Fredén nämnde avslutningsvis att Sverige kandiderade till IMO:s styrelse och lämnade över en not kring kandidaturen till transportministern.

Middag med honoräre generalkonsul Boldkhuyag

Honorärkonsuln hade bjudit in representanter från sin bank (Golomt Bank) samt representanter från det mongoliska näringslivet. Under middagen redogjorde Golomt Banks VD John P. Finigan för det makroekonomiska läget. Finigan målade upp en mycket positiv bild av Mongoliets ekonomi och framtidsutsikter. Landet hade haft en hastig tillväxt de senaste tio åren och 2010 slutade den reala tillväxten på 6,1 procent. 8 000 fyndigheter av totalt 440 olika slags mineraler (inklusive guld, koppar, järn, kol, uran, olja och sällsynta jordartsmetaller) skapade stora förutsättningar för en fortsatt god tillväxt. Mongoliets välutbildade ledarskikt framhölls även som en tillgång. Samtidigt utgjorde inflationen ett problem (13 procent för första halvåret 2011). Regeringen hade dessutom beslutat om lönehöjningar om 53 procent för alla statsanställda inför parlamentsvalet 2012. Detta skulle pressa fram liknande höjningar i den privata sektorn. I kombination med utbetalningar om 20000 tugrit i månaden skulle lönehöjningarna riskera att leda till markant ökad inflation.

Fältbesök till guldgruva i Tuvprovinsen

Delegationen besökte den 9 november en medelstor mongolisk guldgruva i Tuvprovinsen 250 km väster om Ulan Bator. Vid gruvan, som drevs av ett rysk-mongoliskt joint venture-företag, gavs en genomgång av guldutvinningens olika steg och processer samt verksamhetens miljöpåverkan. Utrustningen bestod till stor del av sovjetisk och rysk apparatur och behovet av modernisering var uppenbar. På lång sikt önskar Mongoliet konsolidera sin gruvsektor genom att stänga ner små- och medelstora gruvor till fördel för de stora strategiska gruvorna. Av denna anledning skulle guldgruvan avvecklas inom några år. En ny miljölag förbjöd dessutom gruvdrift 200 meter i närheten av vattendrag. Implementeringen är dock en utmaning och illegal gruvdrift (så kallade "Ninja miners") utgör ett stort problem

Kommentar

Framtidstron är stor i Mongoliet. De enorma naturtillgångarna i kombination med en liten befolkning utgör en enorm möjlighet för landet. Hittills tycks dock främst eliten dragit nytta av utvecklingen och det blir en enorm utmaning att sprida rikedomarna till fler och att investera intäkterna i meningsfulla och långsiktiga projekt.

Den snabba ekonomiska utvecklingen skapar möjligheter för utländska företag. Det är ingen slump att vicepresident Biden, förbundskansler Merkel och den president Halonen nyligen besökte landet. Läget tycks nu vara gynnsamt för utländska företag inom gruv- och transportsektorn att gå in.

Samtidigt är Mongoliet fortfarande ett land där många affärsuppgörelser påverkas av regering och parlament. Detta, den politiska marknadsekonomin, gör politiska besök viktiga. Delegationsresan var i detta avseende nyttig och responsen från företagen idel positiv. Ambassaden bedömer dock att det fortfarande finns ett kunskapsunderskott om Mongoliet hos svenska företag i Kina. Ett svenskt högnivåbesök från Stockholm skulle bidra till att ytterligare skapa en plattform för svenska företag att bättre penetrera den mongoliska marknaden men också göra svenskt näringsliv mer uppmärksamt på denna snabbt växande marknad.

Ett vanligt argument mot Mongoliet som marknad är att landets befolkning endast uppgår till 2,8 miljoner invånare. Detta må vara relevant för konsumtionsinriktade företag men i mycket mindre utsträckning för de sektorer som är mest relevanta – gruvnäringen och transportsektorn.

FREDÉN